

Jag publicerar här ett mejl och ett brev från svenskar som, i sitt eget land som har åsikts- och yttrandefrihet inskrivet i sin grundlag, inte vågar skriva under eget namn. Jag tycker att det är fruktansvärt att det kan vara så här i ett s.k. fritt land! Läs och begrundna och tänk gärna självständigt och lite längre än näsan räcker. Vill man försöka förstå och inte bara ryggmärgsaktigt fördöma, ska man nog lyssna på andra än sina gelikar i de egna politiskt korrekta kretsarna.

Merit Wager

Mejl till mig den 23 september 2010:

Hej Merit!

Jag vill börja med att tacka för din blogg. Jag rekommenderar den till alla vänner som verkar handfallna och förvånade över att SD kom in i riksdagen.

Härom dagen stötte jag på ett öppet brev som en medelålders civilingenjör har skickat till diverse tidningsredaktioner och TV-kanaler. Har han redan skickat det till dig? Jag tyckte att det var väldigt bra formulerat, och med undantag för att jag faktiskt inte tog steget till SD denna gång så kan jag som medelålders civilingenjör känna igen de tankar som han formulerar.

Kanske kan du publicera det på din blogg vid tillfälle?

Hälsningar Margareta

P.S. Jag vågar inte ens använda min ordinarie mail-adress som avsändare, utan använder en reservadress. Så paranoid blir man...! Jag är fylld av beundran för ditt mod.

Brevet som nämns i e-postmeddelandet:

Det här mailet kommer jag att skicka till de större dagstidningarna, SVT; SR samt till de politiska partier som nu har valts in i riksdagen. Jag hoppas att mina åsikter kan vara till nytta för er även om vi inte är överens i sak.

Jag hade velat underteckna med mitt eget namn, som brukligt, men jag vågar inte. Så hätsk har stämningen blivit mot SD och deras väljare, och jag är ärligt talat rädd för att stå för mina åsikter – något jag aldrig varit förut och som jag aldrig trodde att jag skulle behöva vara i vår trygga demokrati.

Jag är medelålders tjänsteman, har civilingenjörsexamen och bor inte i glesbygden. Jag har ett jobb och är inte orolig för att inte få ett nytt om jag skulle bli uppsagd. Sedan 1979 har jag röstat på moderaterna i alla tre valen (riksdag, landsting och kommun), men i år röstade jag på SD (utom i kommunvalet där jag valde ett lokalt parti). Jag är inte rasist, i det uttjatade ordets egentliga betydelse – jag tror inte att människors biologiska bakgrund spelar någon som helst roll.

Varför röstade jag då på SD, fast jag inte är en lågutbildad arbetslös man i en avfolkningsbygd?

Förklaringen finns i den tysta partiöverskridande överenskommelse som verkar finnas, där all kritik som riktas mot vårt omhändertagande av flyktingar döms ut som rasistisk och/eller främlingsfientlig. Stigmatiseringen av sådana åsikter, och speciellt av SD som parti, ligger antagligen bakom deras framgång i det senaste valet.

Om man, som jag och många andra, märker att vissa åsikter inte över huvudtaget tolereras utan fördöms av "etablissemangen" så börjar man fundera. Det är OK att vara för eller emot t.ex. kärnkraft. Inga kärnkraftsanhängare hängs ut i media, eller får sina hem vandaliserade. Det är OK att vara för eller emot fackets stora inflytande. Det är OK att vara för eller emot förmögenhetsskatt, villaskatt, friskolor, privatisering av statliga bolag, höjd bensinskatt, mer inflytande åt samer, införande av euron i Sverige, alkoholmonopolets avskaffande och i stort sett vad som helst!

Men, man får inte vara kritisk när det gäller invandringen... Då får man samma rasiststämpel oavsett om man är rabiat tok-nazist eller om man bara öppet vill diskutera invandringens villkor. Många med mig, som har "moderata" åsikter och som ser att den hittillsvarande politiken är misslyckad, klumpas ihop med "Vit Makt"-företrädare och annat skräp – och avfärdas lättvindigt som "extremister".

Vi är inte extremister!

Vi vill att invandring ska kunna diskuteras öppet som vilken annan fråga som helst! Men det har inte gått hittills, i det politiska klimat som nu råder. Därför har så många röstat på SD, och därför tror jag att de kommer att få ännu fler röster i nästa val om inte de etablerade partierna tar till sig vår oro och vår frustration över att inte kunna behandla invandring på samma villkor som vi gör när det gäller andra aspekter av samhället.

Min röst på SD i valet 2010 var en missnöjesröst. Jag har, som jag brukar innan ett val, läst alla partiers valmanifest för att bilda mig en uppfattning. Om jag, hypotetiskt, fick önska mig att ett enda parti fick mer än 50 % av rösterna så skulle jag inte ha valt SD utan moderaterna. Valet handlar om mer än bara invandringen, men det är en viktig fråga! Om jag, och alla som röstade på SD, får tillstånd en öppen och förutsättningslös debatt om hur vi ska ta emot de som av olika skäl söker sig till Sverige så tror jag att många av oss skulle återgå till att sympatisera med något av de etablerade partierna. Annars gissar jag att SD, så som har skett i andra länder inom EU, fördubblar sitt stöd i nästa val.

"Anonym civilingenjör"